

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215083
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712215083.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 15C/175/2012-114 zo dňa 01.07.2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobami vedenými na Okresnom súde vo Zvolene pod č.k. 15C/175/2012, 15C/176/2012, 15C/177/2012, 15C/178/2012, 15C/179/2012, 15C/190/2012, 15C/191/2012, 15C/192/2012, 15C/193/2012, 15C/194/2012, 15C/195/2012 a 15C/196/2012 doručenými 27.09.2012 sa žalobca domáhal proti žalovanému náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z.z.“) z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ktorý mal spočívať v tom, že tento rozhodol o žiadostiach o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávky žalobcu po uplynutí zákonnej lehoty.

Žalobou vedenou pod sp. zn. 15C/175/2012 sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 319,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnej Žanete Hanešovej, žalobou pod sp. zn. 15C/176/2012 sa domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 321,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnému Jozefovi Šarközymu, žalobou pod sp. zn. 15C/177/2012 sa domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnej Kvetě Žubretovskej, žalobou pod sp. zn. 15C/178/2012 sa domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 419,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnému Jozefovi Balážovi, žalobou pod sp. zn. 15C/179/2012 sa domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnému Jánovi Škreňovi, žalobou pod sp. zn. 15C/190/2012 sa domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnej Ľubici Machutovej, žalobou pod sp. zn. 15C/191/2012 sa domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnej Anne Muráňovej, žalobou pod sp. zn. 15C/192/2012 sa

domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnej Jane Klincovej, žalobou pod sp. zn. 15C/193/2012 sa domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnej Márii Danielovej, žalobou pod sp. zn. 15C/195/2012 sa domáhal náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 440,- Eur spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnému Ernestovi Bartošovi, žalobou pod sp. zn. 15C/194/2012 sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní proti povinnému Milanovi Gašparovi a žalobou pod sp. zn. 15C/196/2012 sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy v exekučnom konaní proti povinnému Štefanovi Černokovi. Okresný súd uznesením č.k. 15C/175/2012-16 zo dňa 22.02.2013 rozhodol o spojení vecí vedených pod sp. zn. 15C/175/2012, 15C/176/2012, 15C/177/2012, 15C/178/2012, 15C/179/2012, 15C/190/2012, 15C/191/2012, 15C/192/2012, 15C/193/2012, 15C/194/2012, 15C/195/2012 a 15C/196/2012. Následne uznesením č.k. 15C/175/2012-123 zo dňa 01.07.2014 žaloby pôvodne vedené pod sp. zn. 15C/194/2012 a 15C/196/2012 vylúčil na samostatné konanie.

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu vo veci samej o náhradu škody a nemajetkovej ujmy a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol zistenia z jednotlivých pripojených exekučných spisov Okresného súdu vo Zvolene (sp. zn. 28Er/605/08, 22Er/866/08, 24Er/371/09, 26Er/837/08, 27Er/16/09, 24Er/17/09, 22Er/16/09, 25Er/17/09, 22Er/12/09, 22Er/889/09), pretože žalobca sa domáhal predmetnej náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že exekučný súd v predmetných exekučných konaniach mal podľa tvrdenia žalobcu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby (15 dní). Z exekučného spisu 28Er/605/08 (povinná Žaneta Hanešová) zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu 01.12.2008, poverenie bolo vydané 04.12.2008, t.j. v lehote 3 dní, z exekučného spisu 24Er/371/09 (povinná Kveta Žubretovská) zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu 25.05.2009, poverenie bolo vydané 29.05.2009, t.j. v lehote 4 dní, z exekučného spisu 27Er/16/08 (povinný Ján Škreňo) zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu 09.01.2009, poverenie bolo vydané 14.01.2009, t.j. v lehote 4 dní, z exekučného spisu 22Er/16/09 (povinná Anna Muráňová) zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu 09.01.2009, poverenie bolo vydané 20.01.2009, t.j. v lehote 11 dní, z exekučného spisu 22Er/12/09 (povinná Mária Danielová) zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu 09.01.2009, poverenie bolo vydané 20.01.2009, t.j. v lehote 10 dní, z exekučného spisu 22Er/889/09 (povinný Ernest Bartoš) zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu 28.12.2009, poverenie bolo vydané 30.12.2009, t.j. v lehote 2 dní. V týchto prípadoch teda nedošlo k prekročeniu zákonnej lehoty na vydanie poverenia, ani k omeškaniu v rozsahu niekoľkých mesiacov tak, ako to tvrdil žalobca v žalobe. Z exekučného spisu 26Er/837/08 (povinný Jozef Baláž) okresný súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená 29.10.2008, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, poverenie bolo vydané 06.02.2009, t.j. do 36 dní, z exekučného spisu 24Er/17/09 (povinná Ľubica Machútová) okresný súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená 09.01.2009, pričom 13.01.2009 bola zaslaná súdnu exekútorovi výzva na doplnenie žiadosti o vykonanie exekúcie a poverenie bolo následne vydané 09.03.2009, z exekučného spisu 25Er/17/09 (povinná Jana Klincová) bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená 09.01.2009, súdny exekútor bol výzvou z 19.01.2009 vyzvaný na doplnenie žiadosti, pričom následne poverenie bolo vydané 18.03.2009. Okresný súd konštatoval, že v jednotlivých exekučných konaniach boli poverenia na vykonanie exekúcie vydané v zákonom stanovenej lehote, pričom v exekučných konaniach 26Er/837/08, 24Er/17/09 a 25Er/17/09 boli pred vydaním poverenia súdnu exekútorovi adresované výzvy za účelom odstránenia väd podania. Následne boli poverenia na vykonanie exekúcie vydané. Aj napriek tomu, že vo väčšine exekučných konaní vedených pred exekučným súdom boli poverenia vydané v lehote 15 dní, okresný súd poukázal na to, že 15-dňová lehota na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia v prípade, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, je považovaná za krátku na to, aby mohol exekučný súd náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na to, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu vzhľadom na zložitosť vecí, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi Európskej únie. V § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o

vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť pred udelením poverenie súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, musí byť zrejmé, že nárok, ktorého vymoženiu sa oprávnený domáha, nie je objektívne nemožný, neodporuje zákonu, neobchádza ho, ani nie je v rozpore s dobrými mravmi. Preto nemôže vychádzať len z obsahu predloženého rozhodcovského rozsudku a je oprávnený vyžiadať si od účastníkov konania alebo od tretích osôb predloženie listín, prípadne aj celého spisového materiálu, ktoré sú podľa posúdenia súdu relevantné a nevyhnutné z hľadiska jeho rozhodovacej činnosti. Tak tomu bolo v prípade zvyšných exekučných konaní vedených pred exekučným súdom. Vo všetkých exekúciách bolo exekučným titulom rozhodcovské rozhodnutie, a preto bolo nevyhnutné zo strany exekučného súdu vychádzať aj z ustanovení zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd vzhľadom na ustanovenia Exekučného poriadku a Zákona o rozhodcovskom konaní bol povinný skúmať procesné podmienky exekučného konania, t.j. prípustnosť konkrétnej exekúcie. Podľa názoru súdu 15-dňová lehota určená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je lehotou, ktorá má poriadkový charakter, nakoľko Exekučný poriadok neustanovuje sankciu za jej nedodržanie. Vyjadruje ideálnu predstavu zákonodarcu o dobe potrebnej na to, aby sa takýto úkon mohol urobiť. V predmetnej veci okresný súd poukázal na to, že na exekučný súd v danom období bolo doručených naraz niekoľko stoviek žiadostí o udelenie poverenia, kde boli exekučným titulom práve rozhodnutia rozhodcovského súdu a bolo povinnosťou exekučného súdu všetky exekučné tituly s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preskúmať a rozhodnúť, či sú splnené podmienky pre vydanie poverenia. Súd preto konštatoval, že v danom okamihu nebol dostatočný časový priestor, ani dostatok informácií na preskúmanie exekučných titulov z hľadiska ich formálnej a materiálnej vykonateľnosti. Súd preto konštatoval, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vydanie poverenia nie je absolútne takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam okresný súd uzavrel, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov v konaní, ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navyše ohľadne žalobcom tvrdených prieťahov sa nevedelo ani disciplinárne, ani iné konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodoval ani Ústavný súd alebo Európsky súd pre ľudské práva. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní poukázal na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Odvolateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol pre to dôvody a predložil listiny spájané s uvedenými dôvodmi. Nebolo podľa neho prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Súd ignoroval jeho žiadosť o zrušenie - odročenie nariadeného pojednávania. Trval pritom na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je dôležité skúmať nielen moment, kedy súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil súdnemu exekútorovi. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. V odvolaní zároveň namietal, že prvostupňový súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o jeho návrhu na prerušenie konania osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pričom rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1, 3 O.s.p., čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 28.08.2015 a napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. (1) Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplataenia vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v exekučných konaniach, ktorý nesprávny postup mal spočívať v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehoty 15 dní. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi Okresného súdu Zvolen. Priamo v žalobe, resp. v jednotlivých žalobách, ktoré boli následne spojené do jedného konania, žalobca vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej rozhodol nadriadený súd tak, že zákonnú sudkyňu z prejednávania rozhodovania prejednávanej veci nevytlúčil. Okresný súd doručil návrhy žalobcu žalovanému na vyjadrenie, podané vyjadrenie žalovaného k žalobe riadne doručil žalobcovi. Prvostupňový súd účastníkov konania na pojednávanie riadne predvolal, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. Vzhľadom na to, že žalobca pred nariadeným termínom pojednávania požiadal súd o odročenie pojednávania a súčasne podal návrh na prerušenie konania, v prejednávanej veci sa pojednávanie nekonalo a prvostupňový súd uznesením č.k. 15C/175/2012-54 zo dňa 04.10.2013 návrh na prerušenie konania zamietol. O odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co/32/2014-81 zo dňa 30.01.2014 tak, že uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania potvrdil. Následne bol vytýčený nový termín pojednávania na deň 01.07.2015, na ktorý bol žalobca riadne a včas predvolaný. Žalobca opätovne požiadal o prerušenie konania, o ktorom návrhu rozhodol okresný súd uznesením č.k. 15C/175/2012-121 zo dňa 01.07.2014 tak, že konanie o návrhu na prerušenie konania zastavil z dôvodu res iudicatae. Na pojednávaní následne vykonal dokazovanie a vyhlásil rozsudok, ktorý je napadnutý týmto odvolaním. Do spisu okresného súdu, resp. do jednotlivých spisov okresného súdu, ktoré veci boli spojené do jedného konania vedeného pod č.k. 15C/175/2012, boli pripojené jednotlivé exekučné spisy, pričom súčasťou týchto exekučných spisov boli jednotlivé žiadosti o udelenie poverenia s návrhom na vykonanie exekúcie doručené exekučnému súdu, jednotlivé vydané poverenia v jednotlivých exekučných veciach, ako aj výzvy na odstránenie nedostatkov podaných žiadostí. V týchto exekučných konaniach mala byť žalobcovi podľa návrhu vo veci samej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená žalobcom tvrdená škoda.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu navrhol tento zrušiť s prihladnutím na jeho argumentáciu uvedenú v odvolaní a s prihladnutím na ním tvrdené procesné chyby. Vzhľadom na

charakter uplatnených odvolacích námietok žalobcu je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanom prípade je zjavné, že pravdepodobne z dôvodu predkladania enormného množstva typových odvolaní žalobcom na rôzne súdy, odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolanie žalobcu obsahuje zhrnutie rozličných dôvodov reagujúcich na rôzne dôvody zamietnutia návrhov na začatie konania prvostupňovými súdmi SR. Odvolateľ poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, napriek skutočnosti, že termín pojednávania bol zo strany prvostupňového súdu riadne vytýčený a predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne a včas doručené. V odvolaní je tak viacero rozporov, o.i. na jednej strane odvolateľ tvrdí, že nemal možnosť sa vyjadriť k vyjadreniu žalovaného, hoci toto vyjadrenie mu bolo riadne a včas doručené, na druhej strane tvrdí, že okresný súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, pretože žalovaný sa napriek výzve súdu a doručenému návrhu k veci nevyjadril, ďalej tvrdí, že exekučný súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o jeho návrhu na prerušenie konania osobitne rozhodnúť, pričom tak neurobil, a to napriek tomu, že okresný súd uznesením zo dňa 04.10.2013 o jeho návrhu na prerušenie konania rozhodol samostatným uznesením, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.01.2014, pričom rovnako rozhodol aj o ďalšom návrhu na prerušenie konania a to uznesením zo dňa 01.07.2014. Žalobca pripisuje súdu závery, ktoré tento v odvolaní napadnutom rozhodnutí nevysslovil, resp. ktoré nekorešponujú s obsahom predmetného spisu a priebehom konania.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie, vrátane napadnutého rozsudku. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu odkazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladu zodpovednosti žalovaného za škodu je v celom rozsahu správny, pretože žalobca nepreukázal ním tvrdený nesprávny postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.) sa pri posudzovaní veci krajský súd zaoberal len námietkami odvolateľa a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolaciu námietku, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumentácii, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej je žalovaným súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 a 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013). Obdobne možno poukázať aj na uznesenie NS SR z 23.06.2013 sp. zn. 7Cdo/141/2013, ako aj na obdobnú rozhodovaciu prax v ČR pri zhodnej právnej úprave (napr. uznesenie NS ČR sp. zn. 31Nd/209/2009 zverejnené pod č. 65/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonnú sudkyňu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že všetky uznesenia nadriadeného súdu rozhodujúceho o námietke zaujatosti boli účastníkom riadne doručené. Iné, resp. nové dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania a vykonaním dokazovania v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil tým jeho právo na kontradiktórne konanie, rovnako nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie okresný súd doručil právnenému zástupcovi žalobcu riadne (prostredníctvom pošty) a včas (s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu boli splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v procese dokazovania. Okresný súd síce vykonal

dokazovanie na pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však okrem oboznámenia sa s návrhmi (žalobami) a písomnými podaniami účastníkov konania pozostávalo len s oboznámením sa s listinami z exekučných spisov, ktoré ako dôkazy navrhol vykonať samotný žalobca priamo v návrhoch na začatie konania. Žalobca bol účastníkom uvedených exekučných konaní a obsah exekučných spisov mu je ako účastníkovi konania nepochybne známy. Iné dokazovanie okresný súd nevykonával. Žalobcovi bolo dňa 23.08.2013 riadne doručené aj vyjadrenie žalovaného k návrhu. Žalobca mal dostatok času pred súdnym pojednávaním oboznámiť sa so skutkovými a právnymi tvrdeniami žalovaného. Zákonným postupom okresného súdu nemožno dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej právoplatne rozhodnúť o žalobcom podanom návrhu na prerušenie konania, pričom tak neurobil, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu spisu vyplýva, že o návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol okresný súd osobitným uznesením č.k. 15C/175/2012-54 zo dňa 04.10.2013 tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Žalobca proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co/32/2014-81 zo dňa 30.01.2014 tak, že toto rozhodnutie potvrdil. Následne okresný súd vytýčil nový termín pojednávania, na ktoré účastníkov opäť riadne predvola. Okresný súd rozhodol aj o ďalšom návrhu žalobcu na prerušenie konania doručenom súdu pred pojednávaním vytýčeným na termín 01.07.2014 a to uznesením č.k. 15C/175/2012-121 z 01.07.2014 tak, že konanie o návrhu na prerušenie konania zastavil. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom preto postupom okresného súdu nedošlo, keďže tento o návrhu na zamietnutie návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol osobitným uznesením, resp. uzneseniami. Takýmto postupom okresného súdu žalobca nebol vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia.

Odvolací súd sa stotožnil v plnom rozsahu aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia došlo až po zákonnej 15-dňovej lehote. Tak ako bolo už vyššie uvedené tvrdenie žalobcu, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej lehoty, nezodpovedá zisteniam získaným z predložených exekučných spisov exekučného súdu, pričom žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o dĺžke omeškania, resp. ním tvrdených prieťahov v konaní v rozsahu niekoľkých mesiacov tak, ako to uviedol v jednotlivých žalobách. Ak okresný súd z pripojených exekučných spisov zistil jednotlivé dátumy doručenia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vzťahu k trom exekučným konaniam, pričom dôležité je zdôrazniť, že vo vzťahu k nesprávnomu úradnému postupu exekučného súdu nie je rozhodujúce, kedy začalo samotné exekučné konanie, ale kedy bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená exekučnému súdu a exekučný súd vydal poverenie až potom, ako súdneho exekútora vyzval na odstránenie väd žiadosti, pričom následne po doručení požadovaných listín bolo poverenie obratom vydané, uvedený postup a uvedené časové obdobia nemožno považovať za nesprávny úradný postup, resp. prieťahy v konaní a je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napr. uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo II.ÚS 245/2013 zo dňa 25.04.2013). Túto skutočnosť je potrebné osobitne zdôrazniť najmä v prípadoch, keď titulom pre vykonanie exekúcie sú rozhodcovské rozhodnutia - rozhodcovské rozsudky. Exekučný súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi je vždy povinný skúmať, či sú splnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Je predovšetkým povinný skúmať, či exekučný titul podľa § 41 Exekučného poriadku má všetky zákonné atribúty a či nie je v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku je exekučný súd oprávnený aj bez návrhu (ex offico) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Žalobca preto postup súdu, ktorým skúmal splnenie formálnych a materiálnych predpokladov pre vedenie exekúcie, vytýka exekučnému súdu bezdôvodne.

K okolnostiam daného prípadu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z jeho rozhodovacej činnosti je mu známe, že žalobca podával návrhy na vykonanie exekúcie hromadne, teda v rovnakom

čase zaťažil exekučný súd veľkým počtom podaní, a tak v dôsledku jeho subjektívneho konania došlo k rozhodovaniu exekučného súdu v niektorých prípadoch aj s určitým časovým odstupom. Jeho postup bol ovplyvnený aj tým, že exekučný súd náležitým spôsobom skúmal exekučné tituly (vrátane zmlúv uzavretých medzi účastníkmi, návrhov na vykonanie exekúcie i žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, atď.).

Žalobca napokon v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani túto námietku súd nepovažoval za dôvodnú. Žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - nesprávny úradný postup exekučného súdu. Keďže už nesplnenie čo len jednej z viacerých podmienok zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, má za následok zamietnutie žaloby, v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo preto potrebné, aby sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku osobitne zaoberal nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy, resp. splnením ďalších podmienok zodpovednosti za škodu. Táto skutočnosť preto nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo súdneho spisu. Odvolací súd mu preto náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.